

SLOVENSKI NAROD.

Ta dan, izven ponedeljke in dneva po praznikih, ter velja po pošti prejemati, za avstro-ogrske dežele za celo leto 16 gold., za pol leta 8 gold., za četrt leta 4 gold. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gold., za četrt leta 3 gold. 30 kr., za en mesec 1 gold. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kraja. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele za celo leto 20 gold., za pol leta 10 gold. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake volja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gold. 50 kr., po pošti prejemati za četrt leta 3 gld. — Za oznanila se plačuje od četrt-stopne pošt-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr., če se dvakrat in 4 kr., če se tri- ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani na celovski cesti v Tavčarjevi hiši „Hotel Evropa“. Opravištvo, na katero naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v „Narodni tiskarni“ v Tavčarjevi hiši.

Ofenheimova pravda in ustavoverna stranka.

Kako stranka, ki ima ustavoverstvo ali „verfassungstreue“ na svojem praporu zapisano, stoji na gnjili in netrajni podlogi nemoralnosti, to nam ne kažejo samo sredstva in pomočki, katere upotrebljuje za dosego svojih namen, — to nam kaže tudi Ofenheimova pravda.

Ofenheim, mož velicih duševnih zmožnosti, nij imel pred nekoliko leti nič, a zidal je potem Lvovsko-črnoviško železnico, bil njen generalni direktor, in je znal kravico tako izvrstno molsti, da ima zdaj milijone goldinarjev premoženja, da je bil v vseh višjih vladnih krogih iskan. Ko je bil ustavovorni minister Giskra na vladi, je pač videl, kaj se godi, ali — male tatove obešajo, velike puste ubegniti — nič mu nij storil, temuč dal je še sam sebe v opravični železniški odbor voliti, sam pomagal na državne stroške kravico molsti in sicer tako, da je kar na enkrat po 100.000 gl. potegnil. Ravno tako umazane zaslužke je imel tačas mogočni ustavovorni poslanec Schindler itd.

Ofenheim sedaj pred dunajskimi porotniki sedi in čaka svoje sodbe. Zagovarja se res izvrstno, ali kakšen je nazadnje njegov zagovor? On pravi: tak kakor sem jaz so vsi železniški in veliko-podvzetni gospodje. Če mene obsodite, morate tudi one vse, celo izmed sebe nekatere. Posebno važna je bila obravnava dne 18. jan., ki je končala s takim škandalom, ki bi pač drugod mogel ministerstvo vreči.

Ofenheim se je namreč prej sklicaval

na severno češko in na tarnov-kralupško železnico, kateri ste isto tako ustanovljani, kakor njegova, t. j. da so ustanovitelji imeli sleparski dobiček. Upravni svet teh železnic je pismeno obrnil se do predsednika sodišča na Dunaji in Ofenheima na laž postavil. Zdaj je prišel škandal na vrsto.

Zagovornik Ofenheimov g. dr. Neuda vstane in terja, naj se zdani minister Banhans, (katerega največje državniško delo je, razpuščenje kranjske trgovinske zbornice) pokliče pred sodišče, da bode zaslišan in povedal, da je tudi on, minister Banhans na ravno tak način, kakor se Ofenheimu očita, zaslužil 400 gld., 3000 gold. dobil, dalje, da je njegov najzaupnejši prijatelj, nekov Vilhelm Glaser dobil na tak način, kakor se Ofenheimu očita 10.000 gold. „provizije“ in še 5000 gld. za necega „neznane“ (Banhansa). Dr. Neuda je pred sodnijo izrekel, da je pripravljen vse to dokazati, in da ima še veliko škandalnega materijala.

Državni pravdnik se pač brani, ministra Banhansa pred sodnijo poklicati, da bi pričal in opral se madeža, kateri nesposobnega dela, dalje biti minister trgovstva, ali ustavljati se ne bode dalo. Zagovornik dr. Neuda je dobro omenil, da ako na Angleškem kraljevi princi v čisto navadnih pravadah pred sodišče pridejo, pač bode tudi on zaupati smel, da sodišče Banhansa ne bode odvezalo državlanske dolžnosti.

Ako le-ta scena Banhansa ne vrže z ministerskega stola iz katerega smo mi dobili Vesteneka in vse nepostavnosti pri volitvah v trgovinsko zbornico, (katere nepostavnosti smo državnemu prav-

dniku vedno pripravljani pred porotno sodnijo s pričami dokazati), potem si ne vemo kaj o Avstriji misliti!

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 20. januarja.

Danes se **državni zbor** odpre. Upamo vsi, da bodo slovenski poslanci nepostavnosti trgovinsko-obrtniških naših volitev brezobzirno na dan spravili. Takaj nič ne pomaga prositi in „zmerno“ diplomati. Stigmatizirati, brezobzirno resnico govoriti, to je edino pravo. — Tudi razkritja Ofenheimove pravde dajo opoziciji streliva dovolj. Če ga ne porabi, — žalostno vojskovanje!

Slovaške „Narodne Noviny“ omenjajo madjarska nasilstva na njihov narod in pravijo: „Oznanjujejo svobodo a našim otrokom nij svobodno se učiti materinščine. Proglašujejo nas za domovinske izdajce, in kje so koga priprli zaradi domovinske izdaje? Mi se nikoli nijemo pregrešili proti prestolu in nikdar nijemo hrepneli po tujem, da posamezniki naši so izkazovali še neprijateljem našim dobrote, a oni vendar ščuvajo proti nam, nas preganjajo in ničijo, — ničijo vse, kar je slovaškega, tako, da se naša najnovejša zgodovina skora poravnava zgodovini ubozih Indijanov. — Slednje pomiluje ves izobražen svet, nas pak svet le sovraži, ker si domovino našo predstavljajo, kakor domovino svobode in največje blaženosti!“

Vnanje države.

Črnogorci so hudo razdraženi zaradi nekaznovanja podgoriških turških pokoljcev. Knez jih komaj nazaj drži, da z orožjem ne planejo črez mejo na Turke.

Iz **Bukarešte** se brzojavlja, da je knez sprejel odstop finančnega ministra Mavrogenija, ki je zaradi tega svoje mesto odložil, da bo gledé prečitanih dopisov

Listek.

Prijatelj Lovro.

(Dalje.)

— Gospod! povzame Malvina, vi mi govorite tu o rastji, o cvetji, ali jaz čutim otrov tega rastja, samo trnje tega cvetja. Razumejem vas predobro. Čim sem vas opazila, domislila sem se takoj, da bode mej nama razgovori o minolih dnevih. Vi ste nekako nestrpljivi. Nečete li me poslušati?

— Hočem milostljiva gospa!

— Nekdaj sva se videla, jaz nedolžna deklica, poznavajoč samo naravo, vi mlad bogoslovec, idealist. Vi ste me ljubili — a jaz? tudi jaz sem vas ljubila, a to čutstvo prema duhovniku zdelo se mi je tolik greh, da sem ga po svojej detinskej misli morala okajati (kesati) svojim življenjem. Odložila sem poiti za neljubljenega, odložila sem slediti trpé, molčé pot naših društvenih pred-

sodkov, ki mečejo čutstvo pod noge, ter sem tako postala soproga gospoda predstojnika. Ljudje misle, da sem srečna, ali v resnici moja sreča nij, nego komedija pod svilen obleko, za finimi čipkami.

— Nemam pravice, nemam razloga, milostljiva gospa, prašat za vse, kar ste mi tu pripovedali. Obžalujem, ako sem bil povod, da ste svojo srečo zgrešili, ali ne morem, da vam se ne bi zahvalil. —

— Za kaj?

— Za čutstvo, ki ste ga v meni probudili, za čutstvo, ki me je razplamtilo do kraja, da skinem s sebe verige, ki so jih vrgli na me. Ljubeči vas strastno, slekel sem črno haljo, ter sem stopil svoboden na svet. Ali pustimo to razpravo. Čemu iskati leka rani, ki se je uže zacelila.

Malvina si vgrizne ustnice. Dobro je opazila, da jej je romantični domislek zgrešil cilj.

— Da, da! nadaljuje nekoliko hudobno. Morala se je zaceliti. Osoda je

tako hotela. Ali sem morebiti jaz kriva, da sem se rodila, kakor hčerka bogatega vlastelina, a vi —

— A jaz, kakor ubogo kmetče? nasmehe se Lovro in kri razžaljenega ponosa skoči mu na lica. Nijste kriva, lepa gospa. To je čista, prosta resnica, in vaša žrtev nij, nego navaden posledek naših društvenih okolištin. V ostalem jaz tega ne obžalujem. Romantična ta epizoda — ne morem je po vspehu drugače krstiti — opomnila me je živo, da po svojem rodu nisem nič na tem svetu, barem (vsaj) ljudje dandenes tako misle. Romantična ta epizoda spominja me, da zberem svoje lastne moči in stopim na svoje noge. Čim več je človek sam zaslužil, tem več velja. Vaš moral, lepa gospa, me zopet sili, da vam se zahvalim. Gledal bodem, da bom človek — cel človek.

— Vi ste hudobni, črez mero hudobni, gospod Lovro.

— Jaz prevajam idilo v prozo.

Herecovi v Ofenheimovej pravdi tim lažje izpovedal brez ovir resnico. Minister komunikacije Cantacuzen je imenovan za finančnega in Theodor Rosetti za ministra komunikacije.

Na **Francoskem** je zmagal pri dopolnilnih volitvah pri ožjej volitvi v departementu Hautes-Pyrénées, bonapartist Cazeaux z 29.630 glasovi, in republikanec Alicot z 23.026 glasovi. — To je zopet znamenje, da vpliv Napoleoncev raste.

Iz **Madrida** oficijozni telegrami vedo praviti o navdušenem sprejemu kralja don Alfonza, — kateri je začel s tem, da je duhovensko plačo poboljšal, s čemer se misli temu stanu prikupiti. — Ruski poslanik je kralja 18. t. m. pozdravil.

Poročilo, da so Nemci Zarauz vzeli in vojniško poseli se preklicuje.

V **italijanski** narodni skupščini je predsednik ministerstva oznanil, da bodočni ponedeljek predloži zbornici finančialne predloge, ter njihov pomen razloži. — List „Voce della verita“ piše, da je papež sprejel v nedeljo neko nemško deputacijo, ki mu je čestitala. Abbé Waal je prečital nagovor, v katerem je izraževal ljubezen in udanost do papeža, ter zagotavljal slednjega, da nobeni dogodjaji katoliške Nemčije ne bodo odvrnili od papeževega prestola. Papež odgovarja na to, je hvalil zvestobo, katero Nemčija slavno spričuje, ter končno izrekal, da moli za preganjane katoličane in njihove pronasledovalce.

Dopisi.

Iz Kamnika 16. jan. [Izv. dop.] Veliko lepih rečij slišimo vsak dan, katerih si pa ne upam pisati, ker imamo — tiskovno svobodo, ker vidim uže v duhu policijskega strahu stezati prste po listu; zdržati se pa ne morem, da povem sledeče: Sinovi tukajšnjih bričev so namreč ta teden po cele dni izostajali iz šole. Ko zopet pridejo odgovarjajo vprašani brički po uzroku zamujenja, da so pisali doma volilne liste, katere je potem oče brič podpisal. Torej otroci zamenjajo šolo, da pomagajo agitatorjem! Kako pa se spolnuje postava, ki terja, da če volilec pisati ne zna, morajo se podpisati priče, če še volilec za to ne ve in kar brič podpiše! Kaj ne, „hilt was helfen kann.“ Dobro nas učite, kako naj ravnamo in spolnujemo postave in dobro si postiljate, boste uže skusili, kako se bode ležalo. Bomo zapomnili.

— Vi se samo rógate prikazni svoje prve ljubezni.

— Prvi čin te ljubovne pravljice postaje smešen, ako se človek ozre na prozaično rešitev. Ta smešnost nastaja prav iz kontrasta.

— Glej, glej! pridrsi predstojnik, gospod gouverneur leči dobro migreno moje gospe. Dozdeva mi se, da se dobro zabavljaš Malvina!

— Gospod mi pripoveduje jako zanimive črtice iz botanike, nasmehne se Malvina prisiljeno.

— O vijolicah brez duše, gospod predstojnik! doda Lovro.

— Mar ima cvetje dušo? vpraša v čudu predstojnik.

— Ima časih, odvrne Lovro.

— To vi, ko učenjak morate bolje razumeti, zajeca predstojnik.

— Ali v osatu nij duše! doda Malvina, ker zna človeka raniti do krvi.

— Osat je prosta rastlina, zaničevana

Oba šolska sveta pa opozorujem, da naj pri sejah to reč omenita.

Iz Kroke 17. jan. [Izv. dop.] Raznašal je pri nas izkaznice za volitev v obrtnijski oddelek kupčijske zbornice občinski sluga v redu od župana mu izročene legitimacije, vendar je imel tudi nemčurske kandidate na listku, a brez potrebe, ker Kropa nij nemčurski kraj. Vendar pa nij brez prilike tudi pri nas. A sramota, da si upa kaka trojica celemu trgu nasprotno voliti. V volilnih zadevah so ti trije sploh na nemčurski strani; ko pa pridejo v Ljubljani s kakim odločnim Slovincem skup, so pa kar na mah prav dobri Slovenci, taki so naši veterinjaki. — Upamo, da bo duh časa tudi to nemčursko trojico ali četvorico prerodil.

Z vso resnobo moramo pa zavrniti gg. Suppana, Dežmana in neizkušenega Schafferja, ki si upajo oporekati telegram dr. Bleiweisa na ministra Banhansa, ker ta nam je vendar vsem Slovincem v tej zadevi iz srca govoril, in ako je še kaj pravice pri naši vladi, morajo naše pritožbe vslisane biti. Ravno tako moremo za laž zaznamovati, da je mej kranjskim prebivalstvom živa zadovoljnost in da samo agitacija duhovnikov vzbuja nevoljo. Pri nas duhovniki prav nič niso agitirali, kar pri nas tudi potrebno nij, ker zadostuje, da gre kak rodoljuben mož okolo volilcev in jim pove, za kaj da gre. Za slovensko in nemškutarsko stranko? Tu ti bo vsak takoj rekel: mi smo Slovenci, ne pa Nemci, kar tudi uže naša okrajna politična gosposka dobro ve. Proklete grablje!

Bila sta menda pri nas samo dva volilca v kupčijski oddelek. Postavno bi jih več biti imelo. Naš trg je po davkih zelo spoštovan, ali v volilnih zadevah pa nazaj mej kmete dejan.

Upanje pa imamo, da bode ta volitev ovržena in potem bodo pač nas tudi po postavi mej volilce šteli. Če v Železnikih, ki so tri ure od nas, imajo velike fužine pravico voliti, so li pri nas fužine pod kakim drugim kraljem?

Iz Dunaja 16. januarja [Izv. dop.] Volitve v trgovinsko zbornico kranjsko so tudi tu bivajoče Slovence zelo zanimivale; pa tudi Dunajčanje v vseh krogih so rado vedni prebirali telegrame in proteste po raznih časopisih, izrazovaje svoje misli o čudnem

od vsacega; morebiti se svojoj ostrinoj maščuje svetu, ki jo je povsem zavrgel, odvrne Lovro hitro.

— Jaz od vsega tega, tako mi duše, niti mrve ne razumejem. Ma foi, prav nič! nasmeja se skoz nos. Vaša rastlinarska razprava mi je gola zastavica. Razpravita stvar, kakor vama je drago, jaz perem roke, pa idem srknit čašico čaja. Gospoda predstojnika zmanjka.

— Bodljivi moj gospod! začne Malvina, da vidite, da se vas ni malo ne bojim, evo moje roke, povedite me k glasoviru v drugi salon. Ali se bojite?

— Bog občuvaj! Jaz poznam samo lepo gospo predstojnico in nič družega. Pa ker je ta dama vrlo zabavna, slast mi je prikrajšati čas kraj nje. Ona boluje na srečo od aristokratične bolezni migrene, a jaz sem kmetski rod, pa ne umejem plešati.

Les extremes se touchent. Izvolite, evo roke.

postopanju onih organov po vsem Kranjskem — ki se jim nij prepovedalo rogoviliti in volilce slepariti!

Največ začudenja vzbudila pa sta telegrama od 15. v tukajšnjih časopisih, prvi od dr. Bleiweisa, drugi od Dežmana, Šafferja in Suppana, oba na ministra Banhansa. V svojih izjavah sta si ravno nasprotna. Nij bilo treba dolgega presojevanja, kdo ima prav. Vsak, kdor je bral zadnji telegram, ter pozna le nekoliko Kranjsko in njene politične razmere, postajal je rudeč, prebiraje, da je po volitvi Kranjska postala raj zadovoljnosti in veselja. Morda ti trije nemškutarji mislijo, da je 400.000 Slovencev izginilo črez noč, da se jim odreka vsako čutstvo!

Kakor vas in vaš telegram obsojamo tukaj bivajoči Slovenci in z nami vsi pošteni Nemci, tako vas obsoja cela Kranjska, ter vas proglašja v tej stvari za lažnike.

Ha, veleslavni možje, kaj je vendar pri vas pravo?! Da podpiše kak Šaffer, o katerega zmožnostih se tu v odličnih krogih govori jako poniževalno, imenovaje ga nedoraslega v političnih nazorih, tak telegram, nij čuda. Le škoda, da nij tudi še Hočevanja na podpisu; potem bi morala „N. Fr. Pr.“ svojo besedo, da je od direktno voljenega državnega zbora vse kaj družega pričakovala, preklicati. Čudno pa se nam dozdeva, da najde Suppan, doktor prava, in postareli Korl vse krivice, katere so se vršile pri volitvi „postavne“. — Upam, gospoda, da boste kmalu družih mislij; kajti govori se tu splošno, da ministerstvo, ako se hoče izogniti marsikakim neprijetnostim, mora na vsak način ovreči volitev; govori pa se še nekaj več, namreč, da so dnevi Fränzel-Vestenekovega paševanja na Kranjskem uže šteti. Bomo videli!

Iz Budim-Pešte 19. januarja. [Izv. dop.] Magjari se morejo za vse drugo preje navdušiti, nego za plačanje davkov. Vterjavanje davkov je na Ogerskem v pravem pomenu besede vojska mej finančnimi organi in davkoplačevalci. Naj upornejši davkoplačevalci so naši aristokrati, grofi in baroni, in za to se tudi oni najbolj upirajo Ghyczyjevim zakonskim osnovam. Finančni odbor odriva eno osnovo za drugo. Ghyczy je v prvem vzkipenji uže odstopiti hotel, pa se je pozneje vendar spet umiril. Če Ghyczy

Lovro povede mlado gospo do glasovira. Malvina sede.

— Kaj čem igrati, kaj čem peti?

— Vse po vašej volji, milostljiva gospa.

— Mar Schubertovo pesem? Ne, ne! Znam, da vam Nemci niso ljubi. Hočete li Preširnovo „Luna sije“?

— V ta mah ne bi mogel poslušati teh pesnikovih vzdihov.

— Tedaj? lopne predstojnica nekoliko srdito po glasoviru.

— Ritornel iz „Rigoletta“.

— Ha, ha, ha! Nasmeja se Malvina, oprostí vam bog ta greh! Bodi po vašem. Hitro je prebirala tipke in zapoje lepim zanesenim glasom:

La donna è mobile
Qual piuma al vento,
Muta d'accento
E di pensier!

Lovro se nasmehne in nadaljuje doklamovati poluglasno:

odstopi, bi bilo težko novega finančnega ministra najti, da! če Ghyczy odstopi, bi moralo z njim celo ministerstvo odstopiti. Od kod pa potem novo parlamentarno ministerstvo vzeti, ker je naš parlament na sam strankarski drobiž razkrljan. V tej situaciji leži tudi razlog, zakaj da je ministerstvo pod predsedanjem Nj. Veličanstva kralja sklenilo, da se razprava o proračunu za tekoče leto na neizvesten čas odloži, brž ko ne do novega parlamenta, ki se bo tam v jeseni enkrat sestel. Vlada in krona uvidita, da se z našim sedanjim parlamentom ne da zavoljo strankarskega razpada nič več uspešnega opraviti in nobena nova vlada sestaviti, in za to sta mu votiranje proračuna za tekoče leto odzela. Vlada brez proračuna sicer nij ustavno, pa pomagaj si v naših okolišnih drugač, če si moreš! Finančna mizerija oklenila se je, kakor boja constrictor okolo telesa naše države, ter ga preti zagnjaviti in ga tudi bo zagnjavila. Magjari bi — pa ne morejo, Magjari hočejo — pa ne znajo, Magjari so poskušali — pa vidijo, da ne gre, Magjari so se napenjali — pa brez uspeha, sedaj so onemogli. Državna kriza dozoreva. V svojem „dulci jubilo“ so Magjari prva leta svoje državne samostalnosti pri sijajnih banketih v visoki politiki delali, da se je vse kadilo, kajti pri nas se brez pojedin politika ne dela. Deak je meso iz svojih loncev delil in porazdelil. Denes so prazni, kakor državna blagajna. Večiko jih je pa še, ki bi radi na javne stroške se gostili, ker pa to ne gre več — psujejo in oponujejo. Deficit je prihajal vsako leto večji, vsak naših finančnikov je davke poviševal, vsak je obečaval, da bo s povišanimi davki ravnovezje mej državnimi dohodki in razhodki dosegel, pa vse nij bilo res. Bolje so se davki poviševali, bolje je tudi deficit naraščal. Kakor so drugi finančniki Lonyay in Kerkápolyi delali, tako dela tudi Ghyczy, in kakor drugi finančniki s povišanjem davkov nijso ravnovezja dosegli, ga tudi Ghyczy ne bo. Nikjer nij téka, nikjer blagoslova — povsod prokletstvo. Sicer pa kljubu vsemu temu še zmirom pri nas cvete magjarski „knownothingism“. Slovaki se preganjajo, Nemci sumljivo gledajo, Rumuni zasmehavajo, mej Srbe se nesloga seje, in proti Hrvatom neiskreno postopa.

Sempre amabile,
Leggiadro il viso
In pianto ed in riso.

— E — menzogner. — Živili! To vam gre od srca!

— Ferdinand! zavikne Malvina, skočivši srdito.

— Kaj zapoveš duša? priteče predstojnik.

— Ajdemo domov! Lehko noč, gospod Lovro! in poklonivši se lahko odide s svojim možem.

— Klanjam se gospa predstojnica! zahali se Lovro.

V onej noči dozre v njem nova misel. Jaz da nemam moči, da duhom ne nadkrihim te velikane? Malovreden bi bil, da se poganjam za predstojnikovo srečo. Više, više leti mi, duša! Lovro je jel resno razmišljati o svoji bodočnosti, ter odloči posvetiti se višjim državnim znanostim, kedar dovrši svoj nalog v predsednikovej hiši.

(Dalje pri.)

Magjari so vsim drugim narodnostim, živim pod krono sv. Štefana, začeli jamo kopati, na zadnje se pa bodo sami v njo zvrnili. Če druge narodnosti ne bodo obstanek samostalne ogerske države rešile, Magjari ga uže ne bodo. Vpraša se pa, da-li je obstanek samostalne ogerske države drugim narodnostim v prosep in v korist, ali ne? In na to vprašanje se more z odločnim ne odgovoriti. Skoro bo tisuč let obstanka ogerske države, in kdor je celih tisuč let tako živel in tako gospodaril kakor Magjari, se je preživel in dogospodaril. Kdor hoče Magjarom pomagati, naj jim pomore, Slovani uže ne, oni so do ta od njih pretrpeli.

Iz St. Peterburga 13. januarja [Izvirni dopis.] Kakor vsa Evropejska pečat, je tudi naša sledila za Arnimovim procesom. Bismarkova pisma so jo razdelila na dva protivna dela. „Golos“ se ne more načuditi ostroumnosti nemškega kanclera in njegovi članki bi gotovo čast delali vsakemu oficijalnemu listu v Germaniji. Manj zadovoljne z nemško politiko so „Peterburgskija Vedomosti“. One vidijo v njej nemoralni princip: „Davi vse okolo sebe, kar se protivi Tvojemu veličju“. In dalje pravijo: „Kdo more biti porok, da so taki principi, nalašč oglašeni pred vso Evropo, napravljeni samo proti Francoski in ne tudi proti drugim državam, ali če nijso sedaj, da pa bodo, ko pride čas za to“. Iz tega delajo „P. V.“ zaključnje, da morejo druge države zjediniti se proti Nemški, ne za to da bi se vojskovale, ampak za to, da bi se ne prelivala kri, ker Nemška je nastopajoča država. Na čelu vseh naj bi stale Rusija in Anglija. Le-ta članek jako nij bil po godu tukajšnjemu nemškemu organu „Petersb. Zeitung“. On pravi, da se „P. V.“ silijo, zasejati drakontove zobe mej prijateljstvom dveh držav, katero obema koristi. Tolaži se pa s tem, da ne vsi Rusi mislijo tako, čemur priča „Golos“.

Uzroki nemira, kateri je bil v pretekli spomladi mej Unijati in Poljski, so se pred kratkim nekoliko razjasnili.

Unija je bila osnovana mej pravoslavimi, ki so živeli pod oblastjo Poljske in Rimom 1595 l. za papeža Klementa VIII. in sicer na teh osnovah, da unijatarski škofje priznajo rimskega papeža, sohranijo pa čiste svoje obrede in liturgijo, kar so tudi vsi nasledniki Klementa do Pija IX. potrdili. Ali po malem so Unijati začeli mešati pod poljskim vplivom vstočno in zapadno liturgijo in celo začeli uvajati poljski jezik v ruske cerkve. Poljakom je bila unija samo sredstvo k opoljčenju ruskih. Ko so stare ruske provincije spet bile prisojedinjene k Rusiji, se je 8 milijonov unijatov vrnilo v pravoslavlje, ostalo jih je samo še 260.000 v poljskih provincijah. Nedavno je vlada opiraje se na bule papežev, velela očistiti obrede unijatov od katoliških, ali v nekaterih mestih so se spuntali farmani, katere so šuntali Poljaki in opoljčeni popi, v drugih so jih pa pregnali, in v take je mogla vlada poslati vojake. Takrat je prišla iz Rima bula, ki je zapovedovala ohraniti vse uvedene katoliške obrede. Nekateri so tej buli obetali uspeh, ravno protipoložen temu, katerega so se nadejali v Rimu, namreč, da bode prisilila unijate vrniti se nazaj v pravoslavlje. Slučajno sem izvedel, da se je to v nekaterih krajih uže zgodilo, in sicer v

teh, ki so vlani najbolj stali za unijo. In tako bode menda kmalu izginila prikazen, ki kaže samo — nedoslednost Rima.

Budžet za leto 1875 še nij oficijalno znan. Dohodki pravijo so preračunjeni na 559,300.000 rubljev, stroški na 552,100.000 rubljev, ostane 7,200.000. Podrobneje o njem drugič.

Domače stvari.

— (Zadovoljnost?) Nemškutarski poslanci Dežman, Schaffer in dr. Supan so na ministerstvo telegrafovali, da vlada na Kranjskem živa zadovoljnost „s korektnim“ postopanjem vlade pri volitvah v trg. in obrtn. zbornico. Mi smo zaporedom rekli, da smo pripravljeni pred porotniki s pričami dokazati, kako je s to korektnostjo. A najboljša ilustracija resnicoljubja in telegrama onih gospodov je pač ta dogodek, da je sedaj mestni magistrat ljubljanski za potrebno izpoznal, za g. Dežmana uže več nočij, za gg. Vesteneka in Vidmana pa pretečeno noč posebno stražo dveh policajev postaviti.

— (Slovensko politično društvo „Edinost“) v tržaški okolici vabi na Svečnico, 2. dne februarja, ob 3. popoldne v dvorano stare šole pri sv. Ivanu na prvi občni zbor. Začasni odbor vabi vse gg. in rodoljube, naj se ga blagovolijo udeležiti, da se postavi ta dan trdna bran našim pravicam. V edinosti in z skupnim prizadevanjem nam bo mogoče naše stanje polajšati in si pridobiti občno spoštovanje. Na dnevnem redu bodo te-le točke: 1. Predsednikov pozdrav, govor in razlaganje društvenega namena. 2. Tajnikovo poročilo o dosedanjem društvnem delovanju. 3. Govor o potrebah tržaške okolice. 4. Volitev rednega društvenega odbora. 5. Posamezni nasveti in predlogi gg. družabnikov. 6. Sklep. Začasni odbor pristavlja, da se mej predmeti, s katerimi se je doslej pečal, nahaja tudi oprava sedanjih okolišnih županov in postavljenje domačih zaupnih mož na njihovo mesto. Ta predmet izroči se z družimi vred, novemu stalnemu odboru, da ga še natančneje pretrese in kakor hitro mogoče na dnevni red dene.

— (V Starem trgu) pri Ložu je bila veselica, kakor se nam piše, dobro obiskana. Bilo je nad 100 udeleževalcev. Prišli so gostje iz Cerknice, Bégunj, Rakeka i. t. d. Igra „Pique“ je bila dobro igrana. Ples je trajal do štirih rano. Družba je bila jako animirana. Prihodnja veselica bode 7. feb. Plesne vaje bomo imeli 24. t. m. in 7 feb.

— (Iz Ljutomera) se nam 19. t. m. piše: Denes je pri nas po dolgi bolezni umrla mlada slovenska gospodičina Julika Huberjeva, hči obče spoštovanega domoljuba g. dr. H., ki je bila za časa svojega čverstega zdravja vnetja za slovensko reč in pridna podpirateljica narodnih veselie v čitalnici in sploh pri narodnih shodih. Bridka škoda za prerano usahnelo slovensko cvetko!

— (Iz Polja) pri Ljubljani se nam piše: Tistega Antona Trkova iz Dobrunj, o katerem je bilo pred nekaterimi tedni v vašem listu omenjeno, da se je izgubil, so včeraj našli v tukajšnji fabriki v vodi. Imel je pri sebi še ves denar, ki ga je tisti dan, ko je utonil, v fabriki dobil.

— (Uporni hlapci.) Gf. P. iz Češkega je bil lani kupil mlin, v Vikračah na Savi pod Šmarno goro. Tedni se je sprl s svojimi mlinskimi hlapci in hotel z revolverjem pokorščino od njih prisiliti. Ali hlapci so ga pretepli in teško ranili. Sodnija jih je zaprla, ranjenec pak je v bolnici.

— („Kmetovalec“) je priložen današnjemu našemu listu.

Odprto pismo

g. J. Robleku, duhovniku na Otoku, fara Mošne na Gorenjskem.

Vi ste na letošnjega novega leta dan mene v cerkvi s prižnice brez vsega uzroka obrekovali in na moji časti žalili in me z imenom in domom zaznamovali.

Jaz Vas pozivljem, da v štirinajstih dneh vse svoje obrekovale in mene žaleče besede v ravno tisti farni cerkvi na tistem mestu pred zbranimi farmani nazaj vzamete in svoje obžalovanje izrečete, da ste se tako spozabili.

Ce ne, sem primoran Vas pri c. kr. sodnji tožiti.

V Poljčah 17. jan. 1875.

V. Sturm.

Vsem bolnim moč in zdravje brez leka in brez stroškov po izvrstni

Revalesscière du Barry

v Londonu.

28 let uže je nij bolezn, ki bi jo ne bila ozdravila ta prijetna zdravilna hrana, pri odraslih in otrocih brez medic in stroškov; zdravi vse bolezni v želodcu, na živcih, dalje prsne, i na jetrah; žleze i naduho, bolečine v ledvicah, jetiko, kašelj, nepre- bavljenje, zaprtje, prehlajenje, nespanje, slabosti, zlato žilo, vodenico, mrzlico, vrtoglavje, silenje krvi v glavo, šumenje v ušesih, slabosti in blevanje pri nosečih, otožnost, diabet, trganje, shujšanje, bledico in prehlajenje; posebno se priporoča za dojenice in je bolje, nego dojnitino mleko. — Izkaz iz mej 80.000 spriče-

val zdravilnih, brez vsake medicine, mej njimi spričevala profesorja Dr. Wurzerja, g. F. V. Beneka, pravega profesorja medicine na vseučilišču v Mariboru, zdravilnega svētnika Dr. Angelsteina, Dr. Shorelanda, Dr. Campbella, prof. Dr. Dédé, Dr. Uré, grofinje Castle-stuart, Markize de Brehan a mnogo drugih imenitnih oseb, se razpošiljava na posebno zahtevanje zastoj.

Kratki izkaz iz 80.000 spričevalov.
Spričevalo zdravilnega svētnika Dr. Wurzerja,
Bonn, 10. jul. 1852.

Revalesscière Du Barry v mnogih slučajih na- gradi vsa zdravila. Posebno koristna je pri dristi in griži, dalje pri sesalnih in obistnih boleznih, a t. d. pri kamnju, pri prisadljivem a bolehnem draženju v sečni cevi, zaprtji, pri bolehnem bodenju v obistih in mehurji, trganje v mehurji i. t. d. — Najbolje in in neprecenljivo sredstvo ne samo pri vratnih in prs- nih boleznih, ampak tudi pri pljučnici in sušenju v grlu. (L. S.) Rud. Wurzer, zdravilni svētovalec in člen mnogo učenih društev.

Winchester, Angleško, 3. decembra 1842.
Vaša izvrstna Revalesscière je ozdravila večletne i nevarnostne prikazni, trebušnih bolezni, zaprtja, bolne čutnice in vodenico. Prepričal sem se sam gledé vašega zdravila, ter vas toplo vsakemu priporočam.

James Shoreland, ranocelnik, 96. polka.
Izkušnja tajnega sanitetnega svētovalca gosp.
Dr. Angelsteina.

Berolin, 6. maja 1856.
Ponavljaje izrekam gledé Revalesscière du Barry vsestransko, najbolje spričevalo.

Dr. Angelstein, tajni sanit. svētovalec.
Spričevalo št. 76.921.
Obergingern, (Badensko), 22. aprila 1872.
Moj pacient, ki je uže bolehal 8 tednov za straš- nimi bolečinami vnetic jeter, ter ničesar použiti nij mogel, je vsled rabe Vaše Revalesscière du Barry po- polnoma zdrav.

Viljem Burkart, ranocelnik.
Montona, Istra.

Učinki Revalesscière du Barry so izvrstni.
Ferd. Clausberger, c. kr. okr. zdravnik.
št. 80.416. Gosp. F. V. Beneka, pravi profesor medicine na vseučilišču v Mariboru (Nemčija), piše v „Berliner Klinische Wochenschrift“ od 8. aprila 1872 to le: „Nikdar ne zabim, da je ozdravila enega mojih otrok le takozvana „Revalenta Ara- bica“ (Revalesscière). Dete je v 4. mesecu vedno več in več hujšalo, ter vedno bljuvalo, kar vsa zdravila nijšo bila v stanu odpraviti; toda Revalesscière ga je ozdravila popolnoma v 6 tednih.“

Št. 64.210. Markizo de Brehan, boleha je sedem let, na nespanji, treslici na vseh udih, shujšani in hipohondriji.

Št. 79.810. Gospo vdovo Klemmovo, Düsseldorf, na dolgoletnem bolehanji glave in davljenji.

Št. 75.877. Flor. Köllera, c. kr. vojašk. oskrb- nika, Veliki Varaždin, na pljučnem kašlju in bolehanji dušnika, omotici i tiščanji v prsih.

Št. 75.970. Gospoda Gabriela Tešnerja, sluša-

telja višje javne trgovinske akademije dunajske, na skoro breznadejni prsni bolečini in pretresu čutnic.

Št. 65.715. Gospodični de Montlouis na nepre- bavljenji, nespanji in hujšanji.

Št. 75.928. Barona Sigmo 10 letne hramote na rokah in nogah i. t. d.

Revalesscière je 4 krat tečnejša, nego meso, ter se pri odraslih in otrocih prihrani 50 krat več na ceni, gledé hrane.

V plehastih puščah po pol funta 1 gold. 50 kr., 2 funta 2 gold. 50 kr., 2 funta 4 gold. 50 kr., 5 fun- av 10 gold., 12 funtov 20 gold., 24 funtov 36 gold.,

— Revalesscière-Biscuiten v puščah a 2 gold. 50 kr. a 4 gold. 50 kr. — Revalesscière-Chocolatée v prahu a v ploščicah za 12 tas 1 gold. 50 kr., 24 tas 2 gold.

50 kr., 48 tas 4 gold. 50 kr., v prahu za 120 tas 10 gold., za 288 tas 20 gold., — za 576 tas 36 gold.

— Prodaje: Barry du Barry & Comp. na Du- naji, Wallfischgasse št. 3, v Ljubljani Ed.

Mahr, v Gradcu bratje Oberanzmeyer, v In- sbruku Dischtl & Frank, v Celovci P. Birn- bacher, v Lenci Ludvig Müller, v Mariboru

M. Morić, v Meranu J. B. Stockhausen, v Zagrebu v lekarnici usmiljenih sester, v Čer- novicah pri N. Snirhu, v Oseku pri Jul. Da- vidu, lekarju, v Gradcu pri bratih Oberranz- meyer, v Temišvaru pri Jos. v. Papu, mestnemu

lekarju, pri C. M. Jahnerju, lekarju, v Varaž- dinu pri lekarju dr. A. Halterju, kakor v vseh mestih pri dobrih lekarjih in specerijskih trgovcih;

tudi razpošilja dunajska hiša na vse kraje po poštah; ukaznicah ali avtorizacijah.

Ne prezreti!

Podpisani priporoča svojo

umetno in tržno vrtnarijo

za dekorovanje mrtvaških odrev, plesov, dalje so na razpolaganje o vsake dobi različni šopki za ples in venci po najnižji ceni. (20—1)

Alojzij Korsika,

umetna in tržna vrtnarija,

poljansko predmestje, h. št. 69 v Ljubljani.

Popolna

špecerijska uprava

je po ceni na prodaj. Natančneje v administraciji „Slov. Naroda“. (11—5)

Za zamašenje otljih zob

nij nobeno sredstvo prospešnejše in boljše, nego **zobna plomba** od c. k. dvornega zobnega zdravnika dr. J. G. Poppa na Dunaji, v mestu, Bognerstrasse št. 2, katero si more vsaka osoba sama prav lahko in brezbolešno deti v otlji zob, ki se potem trdo sprime z ostalimi škrbinjami in zobnim mesom, zob pred daljšim drobljenjem varuje in lajša bolečino.

Anatherin — voda za usta

od dr. J. G. Poppa, c. k. dvornega zobnega zdravnika na Dunaji, v mestu, Bognergasse št. 2. je najizvrstnejše sredstvo pri revmatič- nemu zobobolu, pri vnetjih, oteklinah in pri gnojenji zobnega mesa, zobni kamen olušč, ter zabrani njegovo razširjenje, okrepi zobno meso pri zobeh, ki se majé, očisti zobé in zobno meso vseh škodljivih tvarin, us. am pak podeli prijetno čvrstost, ter odstrani z njih neprijetno sapo uže po kratkej rabi.

Anatherin — zobna pasta

od dr. J. G. Poppa, c. k. dvornega zobnega zdravnika na Dunaji.

Ta priprava ohrani čvrstost in čistoto dihanja, vrhu tega podeli zobem belo-leskečo barvo, ohrani, da se ne pehajo in okrepi zobno meso.

Dr. J. G. Poppov

rastlinski zobni prah.

Zobé očisti tako, ako se rabi vsaki den, da ne odpravi samo običajno sitni zobni ka- men, nego tudi zobna glazura dobiva vedno večjo belinjo in nježnost. (354—3)

V zalogi je v Ljubljani: pri Petri- čiču in Pirkerju, Jos. Karingerju, Ant. Krisperju, Eduard Mahru, F. M. Schmittu, E. Biršicu, v lekarni; dalje v vseh lekarnah, parfumerijskih in galanterijskih zalogah na Kranjskem.

Najbolje sredstvo za ohranjenje in mehkobo usnja na črevlje in konjsko opravo je

Rusko olje na usnje.

To olje ima posebno prijetno dišavo, in sicer se more v škornjih, ki so s tem oljem namazane, celo hoditi v salone brez spodtke. To olje stori dalje, da ne more skozi usnje vsakovrstni zrak, vročina in moča; ako se od časa do časa usnje napusti s tem oljem, postane kot baržun mehko, nepremočeno in postane dalje posebno elastično. Potenje na nogah ne škoduje potem več tacemu usnju, ki ostane mehko in raztegljivo ter dolgo traja. — Usnje, ki se je mazalo z ruskim oljem se more vsaki čas tudi mazati leštidlom ali lakom, ter se trajajoče lepo sveti. (305—12)

Steklenica po 1 in 2 gld.

V plehastih steklenicah po 5 in 10 funt.

Z svetinjo odlikovan!

Nobenega likavnega črnila več na črevlje!!

C. kr. izklj. privil. za Avstro-Ogersko

Univerz. salonní mastní lak

za gospodske in damske črevlje in konjsko opravo.

Podpisaneu se je končno posre- čilo iznajti izvrstni lak za črevlje i. t. d., ki stori mazanje črevljev s črnim prav nepotrebno. Črevlje se pomaže samo s čopičem in v nekoliko minutah se oné svetijo temnočrno. Usnju to čisto nič ne škoduje, nego postane nasprotno mehčje in vlačneje, ter nepremočno.

Steklenice po 1, 2, 3 gold. razpošilja

Tovarna in glavna zaloga

Joh. Gronar-jevi nasledniki

Dunaj, Kohlmarkt Nr. 5,

vis-à-vis Café Daum, na dvorišču v levo.